

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Dunajske defraudacije.

Slabi časi, žalostni prazniki! Ne le, da se gmotno najbolj podstavljena dežela bliža gospodarskemu prevratu, kar so nanese stvari, ki neso v človeških rokah, nego zadnji čas so se na našem gospodarskem trgu prikazali tudi zločini, dela lahkomišelnih in izprijenih ljudij, ki so dala našemu prometu hud fizičen, a še hujši moralčen udarec.

Komaj so se bili nekoliko potolažili prvi utisi od defraudacije, ki jo je bil s svoto 166.000 gld. zadolžil Baldey, že je v tukajšnji kupčijski svet udarila vest o drugi defraudaciji, s katero v primeri je prva defraudacija otročji greh, o defraudaciji Jaunerjevi namreč v znesku blizu 2½ milijona. Že smo omenjali to poslednjo grozno defraudacijo, kakor tudi to, da je Jauner sam o sebi sodbo storil da si je življenje vzela, da je njegov zapeljivec Kuffler priprt in v temeljiti preiskavi, da je vsa nesreča k sreči zadela le gospodarje in deležnike banke, a da se ni razširila v pogibelj premnogih uložnikov.

Pri Baldey-evi in Jaunerjevi malverzaciji je opaziti to, da sta je zakrivila uradnika, ki sta uži-

vala veliko, prečastno zaupanje že po svojih službah. Baldey je bil načelnik v uradu „Giro- in Kassenvereina“, disponent reportne kupčije in načelnik oddelku za vrednostne papirje, Jauner pa je bil ravnatelj-naměstnik „eskomptnega društva niže-avstrijskega“ in načelnik eskomptne denarnice; oni je 28 let služil v banki, ta pa 14 let, obema se je torej vse zaupalo in odtod se tudi dá razlagati, kako sta svoje zlo podjetje skrivati mogla. Vender pa sta slučaj drugače različna. Ko je leta 1873. tudi nekoliko defraudacij v Avstriji prišlo na dan, lahko se je mislilo, da so jim krive razne strasti, igralstvo in sibiristvo, ki so se zaredile bile po ažiotaži. Denaršnje defraudacije pa ne izvirajo od tod, ker nekaj let sem Dunajska borska ni preveč živahna, Baldeya so menda pokopale spekulacije, in tako Jaunerja, kakor kaže to, da je bil v zvezi s Henrikom Kufflerjem, kateri je sedaj pod ključem. Zelo verjetno je, da je Jauner pomagal Kufflerju pri oderuških eskomptnih kupčijah in zavoljo tega jemal iz banke ogromne vsote, da bi zakrival svoje grehe, to se pravi, zadrege Kufflerjevih menic, ki jih je bil eskomptoval. Baldey je pačil kontokorrente strank, ki so z njim občevali; nek list trdi, da so stranke dolgo časa prejemale take popačene izkaze od banke, da pa neso reklamovale, nekoliko kjer so bile indolentne, nekoliko pa so nekateri borzijanci navlaš molčali, da bi z disponentom „dobro izhajali“. Če je to res, potem je v Dunajskem kupčijem življenju marsikaj „gnilega“! Jaunerja dobil je glasoviti eskomptér Henrik Kuffler v pest in najbrž sta že dolgo navzdol letela. Jauner, ki je vodil diskontovanje menic svojega zavoda, jemal je neki od Kufflerja menice srednje moke in pozneje, ko je Kuffler vzled afére Weinrichove in Tschinklove na suho prišel, izplačeval jih je z ukradenim denarjem. Težko pa, da sta se oba milijona, ob kateri je Jauner spravljal svoj zavod, porabila v Kufflerjevo kupčijo. Na Baldey-eve defraudacije so prišli, ker jih v knjigi ni mogel več tako točno prikrivati, kakor poprej; defraudacija Jaunerjeva pa je prišla še-le na dan, ko je bil Jauner zadnji četrtek izginil in so na to začeli pregledavati denarnice v zavodu.

Ravnatelje in upraviteljske svetnike, katerim je nadzor imeti nad službo „banki“, hodi milostniše soditi za tega delj, ker sta Baldey in Jauner imela

službi, v katerih je zaupati treba poštenju, in ker je težko priti na sled zlorabi zaupanja, dokler se spretno prikriva. Zlorabe zaupanja so se godile in se bodo godile, a prav zategadelj, ker to izkušnje učijo tudi za poznejše čase, nujna je potreba in želja, da bi se upraviteljstva vseh delniških društev tudi ravnala po teh izkustvih. Vsak trgovec in kupec storil hode vse, da se zavaruje proti sleparstvu in zlorabi zaupanja. Upravitelji delniških društev imajo isto dolžnost, isto skrb, temveč ker so opravniki tuje imovine; gledati jim je, da stoji vsak uradnik, od najnižega do najvišega pod strogo kontrolo. Nobeden uradnik ni tako visok, da bi brez nadzora delati smel, in najviši postavljeni naj bi kontrolo zahtevali v svojem interesu. Angleži imajo zoper defraudacije jako dober pripomoček, ki bi tudi pri naših bankah ne bil kvarljiv, namreč sistem odpusta, to je tako, da vsak bančni uradnik, imej kakešno službo koli, najbolj pa tisti, ki imajo najvažnije in izredno zaupljive službe, morajo vsako leto najmenj jedenkrat za nekoliko tednov iti v počitnice, na odpust, za kateri čas ga pa drugi uradniki nadomestujejo, se ve da tako, da iz tega samo po sebi izvira dobra, tvorna kontrola.

Ker je bil Jauner v zvezi s Kufflerjem, ta pa s firmami Weinrich in Tschinkel, zategadelj bode defraudacija Jaunerjeva zelo motila ureditev razmer pri rečenih onemoglih firmah. Vsa teža Jaunerjeve defraudacije pa zadeva „niže-avstrijsko eskomptno banko“ samo, ki je imela tako nevestnega človeka pod svojo streho. „Giro- in Kassenverein“ bude navzlic Baldey-evi defraudaciji vender še 5%-no dividendo izplačal za to leto, a izguba eskomptne banke bode najbrž pobrala 30% akcijskega kapitala, katerega je nominalno sedem milijonov. Se ve da se bode najprej poseglo na dobiček letošnjega leta in pa na prihranjeni zalog, ki je koncem 1883. znašal 1.013.908 gld. Dividenda so poslednja leta znašale 10, 9 in 7 od sto. Kurs delnic (za nominalnih 500 gl.) bil je še pred malo dnevi 810, a vsled defraudacije padel je na 570, a že preteklo soboto zopet se povzdignil na 600. Kdor je imel opraviti kaj s to banko, ni dosedaj še nobeden nobene kvare trpel, tudi ne vsled te nesreče. Banka izplačuje te dni ogromne vsote, v dveh dneh izplačala je osem milijonov gld., kaže toliko mirnosti, kakor poprej, véde se kulant-

LISTEK.

Tyrrhel, kraljevi morilec.

Zgodovinska črtica.

Noč je razprostrla temno svoje krilo čez svetovno mesto London. Iz reke Themse vstajajoči sopar prouzročil je gosto meglo, da nijedne blesteče zvezdice ni bilo videti. Polna luna razsvetljevala je mēdlo sivo zidovje ujetniškega stolpa — Tower-ja, kder je bilo to noč — meseca decembra l. 1485. — nenavadno živahno gibanje. Vse je marljivo, vse v največjem zanimanju. Vojaki oblekli so praznična oblačila in čuvaji stoje nepremakljivo na svojih postajah.

Pričakovali so kralja Henrika VII.

„Čudno,“ oglasi se sivobradati čuvaj, „zakaj hoče Nj. Veličastvo ravno v tej noči sem priti in tako nenadno?“

„V resnici,“ govori drugi, „zgoditi se more izvestno nekaj posebnega; Brakembury ne bo vsprejel kralja, ampak neznan konštabel ga spremlja baje na posebno povelje Nj. Veličastva.“

„Mene kar grozi,“ dé prvi, „in rajši stal bi pred sovražnikom na bojnem polji, nego tu, v strahu, da ne močim svojih nog v kraljevej krvi.“

„Ali poznate novega konštabela?“ prasha tretji.

„Ne, a vender, ako ga vidim, menim da ga spoznam, saj pravijo, da je še iz starih časov,“ dé prvi sivobradi vojak.

Živahnejše postaje pri uhodu v Tower, vojaki umolknejo in kmalu se čuje zamolkli: kralj pride, kralj!

Plamtče baklje razsvetlile so temne prostore zgodovinsko-znamenitega Tower-ja in kralj vatopi — brez spremstva. Jedino dva kamornika sta ga spremljala. Pred njimi pa je stopal novi konštabel, mož osivelih las, bojazljivega pogleda. Hoja njegova je trudna, koraki negotovi; blede obraz nosi sled globokega jada. Tudi v srci kraljevem začno se gibati razni čuti, za trenutek postoji, potem pa hlastneje stopa — vélel je peljati ga v zgornja nadstropja. Bolj i bolj opotekal se je konštabel, tem bližnje so bili velike dvorane tega nadstropja. Njegova noga zadene ob vzdigneno kamneno ploščo v predvoru, ura nad njimi ravno v trenutji votlo zadoni in bije: deset. Mrtvaški-blede postane konštabel, koraki njegovi se opotekajo.

„Kaj Vam je?“ vpraša kralj.

„Vaše Veličastvo! — Opuščanje — jaz —“

„Hitro, hitro odprite mi duri!“

Konštabel vzame ključ, ga utakne — a odpreti ne more, trese se, ko trepetliče listje pri najmanjšej sapici. — Kralj pa prime ključ, ga obrne, potem véli prinesiti luči, a kamornika naj ostaneta v predvoru, ker želí biti s konštablom sam.

„No, Pieren, poznate konštabela?“ prasha čuvaj sivobradca, ki je še vedno zrl tja v „krvavi stolp“, dasiravno je že davno zginil kralj izpred oči.

„O dobro!“ odgovori ta. „Ravno isti je, ki je že jedenkrat bil — a le za jedno noč. Naš Brakembury bil je za ono noč odposlan — in v jutru bil je vojvoda Gloucesterski Richard III. — kralj angleški! Začudjeno se spogledajo ostali plemenitaži. Kraljevega obnašanja si ne vedo tolmačiti. Povsem neznano jim je, kaj je pripeljalo kralja tu sem v poznej noči, v dvorano, ki hrani tako otožne spomine v onem oddelku poslopja, ki ga od moritve kraljevih princev imenujejo „krvavi stolp“. Neznano jim je tudi vzrok obledenja neznanega konštabela. V dvorani začujejo sedaj hitre korake kralja in njegov glavni govor.

niše, nego je zavezana — kakor da se ni ničesar slabega pripetilo! Da bi se bila defraudacija a la Jaunerjeva, kakršne še nikdar ni bilo na avstrijski zemlji, dogodila v slabše založeni banki, pri slabših upraviteljih, imeli bi te dni novo izdajo „krahov“. Ljudstvo se je pomirilo, uvidevši, da ni nevarnosti, a bilo je silno razburjeno, ker se živo še spominja 1873. l. in je od večih strani čutili neugodno konstelacijo našega narodnega gospodarstva.

Sladkorna kriza zadela je Česko in Moravsko, zadela vse trgovce, ki tržijo s sladkorjem in marsikatera stara hiša, marsikatera tovarna bode se zaprla, mnogo delavcev izgubilo bode zaslužek svoj. Zadnje defraudacije na Dunaji tudi neso povišale kredita, kajti vsem očem se je odkrilo, kolika sprijenost in nenravnost vlada v finančnih in časnikaških krogih Dunajskih, ki so izključno v oblasti Abrahamovih potomcev. Ker je borsa še precej mirna ostala, in ker se bode gotovo vse poskusilo, da se odvrne preteča finančna nevihta, kar je tem bolj potrebno, ker vse, kar se v prvostolnici godi, tudi upliva na najoddaljene pokrajine, ker je zlasti v denarnih zadevah živa zveza in vedna dotika mej Dunajem in posamičnimi kronovinami — zaradi tega upamo, da ne doživimo osodepolnih dni, kakor so bili v maju 1873 l., da se stvar skoro uravna in sicer tako, da bode imela dobre posledice, da se za v bodoče pri denarnih zavodih preprečijo jednake malverzacije.

V deželi milijard,

kakor je duhoviti francoski pisatelj Tissot imenoval nemško cesarstvo, tudi nemajo posebnega uzroka radovati se obstoječih odnošajev. Priplenili so si pet milijard, dve cvetoči bogati deželi, veliko bojno slavo, hegemonijo skoro nad vsem kontinentom, a vendar ima ves ta sijaj svojo temno, senčno stran. Militarizem, neprestano oboroževanje, ki sreba najboljše sile narodnega gospodarstva in prepričanje, da bode po izreku Moltke-ja nekoliko desetletij še nadalje treba čuvati svoj plen, notranja nezadovoljnost in strankarstvo, narodno gospodarske nepravilnosti, mej katerimi sladorna kriza, nič manjša nego naša, vspehi socijalnih demokratov, ki so kljub vsem izimnim zakonom odposlali 25 zastopnikov v državni zbor, sedaj pa še anarhizem z brezozirnim svojim obrazom, to vse so znamenja, da nemška država še ni imela časa prebaviti svoj plen, da še ni do dobrega urejena in organizovana, temveč da mora biti kaj gnjilega v državi „božjega strahu in brumne navi“. —

Še se spominjamo, s kolikim veseljem, s kako vidno škodoželjnostjo so nemški listi zabeleževali vsak korak, vsak zločin ruskih nihilistov, kako ponosno so kazali na Nemčijo, češ: Pri nas kaj takega ni mogoče. Spominjamo se tudi, da se je govorilo in pisalo, da imajo nihilisti baš v nemški državi svojo zaslombo, od koder jim prihajajo sredstva, da delajo premogočnemu sosedu preglavico in mu ne dajo časa k mirnemu notranjemu razvoju. Sedaj, ko čitamo pravdo o nameravanem atentatu na Niederwaldu, usiljuje se nam misel v glavo, da so nekateri gospodje z ognjem in dinamitom igrali in da se pri njih spolnujejo besede: „Tunc tua res agitur, paries quum proxima ardet!“ Rudeči petelin, katerega bi bili radi naklonili svojemu sosedu

in zavezniku iz golega prijateljstva, prijel se je lastne slamnate strehe.

Pravda, ki se je včeraj končala pred državnim sodiščem v Lipskem in pri kateri je bil anarhistični kolovodja Reinsdorf obsojen na smrt, eventualno na 15 let ječe, Bachmann na 10, Rupsch in Kuchler na smrt eventualno na 12 letno ječo, odkrila je, kako močne kalije v Nemčiji pognala anarhistična ideja, kako navdušene adepte ima v nemških pokrajinah. „Da imam tisoč glav, položil bi je z veselijem pod sekiro, ko bi s tem svojo stvar pomagal do zmage!“ tako odgovoril je zatoženi Reinsdorf svojim sodnikom v obraz, in ko so ga vprašali, je li imel namen z eksplozijo gotove maziljene glave pograti v vzduh, odvrnil je hladnokrvno: „To bi mi bilo vse jednako, koga bi bilo zadelo, — človek ne sme biti sentimentalni!“

S temi besedami označil je Reinsdorf z grozno točnostjo anarhistov namene in smotre. Razdehati in uničiti hoté vse obstoječe razmere, strmoglaviti človeško družbo, pokončiti imetek in življenje, strah in grozo zasejati mej mirne kroge državljanov. Kaj bode potem, po tem niti ne vprašajo, ker si mislijo: kadar bode vse narobe, imeli bomo več prilike okoristiti se. Anarhistična svojat nema družega programa, nego preplašiti in begati kakor mogotce, tako tudi najmirnejšega meščana in malo skrbi, bode li dinamična patrona zadela ponosito palačo ali pa uborno kočjo.

Označujejo pa je posebno to, da so anarhisti brezdomovinci. Reinsdorf je sicer v tej zadevi nekaka izjema, kajti omenjal je svojega domoljuba, vsi drugi pa zanikavajo potrebo narodnosti, kajti narodnost je velika ovira njih teženjam in nakanom, in mej delavci, ki so narodno prebujeni, ni tal za anarhistično luliko. To sami priznavajo in naglašajo, in če se ne motimo, rekel je ravno Most, ko je nekdanji prišel v Ljubljano: „Pri vas ni ničesar opraviti, kajti pri vas je narodno vprašanje na vrhuncu.“

Sicer število anarhistov tudi v Nemčiji še ni toliko, da bi že sedaj prevladovali, a če pomislimo, da so se v zadnjih dneh preiskovale vse vojašnice in se je stikalo po socijalističnih in anarhističnih tiskovinah, če se spomnimo besed, izgovorjenih pri anarhističnem kongresu v Parizu: Z dinamitom v roci, ni nobenih manjšin več! moramo priznavati, da je anarhizem velika nevarnost za človeško družbo in da bodo države, katerih glavna naloga je varstvo življenja in imenja, vso svojo oblast porabile v to, da to krvavo grozo odstranijo in krvavcem ustavijo njih kruto delovanje.

Človeška družba je tem krvoločnikom nasproti v stani obrambe. Braniti si mora življenje in lastnino, katero jej hote uničiti, ne da bi bili izbirčni v svojih sredstvih, češ, človeku ne treba biti sentimentalnim. Ker vsaka sila rodi odpor, ker je človeku prirojeno, da se bori za svoj obstanek, bode ponehala tudi človeške družbe rahločutnost in ravnala se bode po gaslu: „Klin s klinom!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. decembra.

Pri volitvah za Bernsko trgovsko zbornico so zmagali Čehi. Nemški listi pišejo, da so Čehi le

zato zmagali, ker po nekem ministerskem ukazu ni vlada hotela priznati onim nemškim kandidatom pasivnega volilnega prava, kateri nemajo aktivnega v tistem razredu, kateri jih je volil, ter proklamovale česke kandidate za izvoljene. V tem pa najbrž ni nič resnice, s tem le hočejo prikriti lastni poraz. Izvoljenih je 25 Čehov in 23 Nemcev. Belcredi bode najbrž bodoči predsednik zbornice. — Finančno ravnateljstvo je zaukazalo vsem prodajalcem tobaka na Moravskem, da po Novem letu morajo razobesiti tudi table s českimi napisi.

Mej **ogersko** liberalno stranko se prikazuje vedno bolj nezadovoljnost z vladno politiko. Mnogo sprememb v višjem uradnem osebju ni zadovoljilo liberalcev, najmanj pa jim je po volji imenovanje strogo konservativnega barona Senyey-a predsednikom gospodske zbornice. Vladni listi sicer trdijo, da to nespornost v stranki nema nobenega pravega pomena, a kdor dobro premisli, kako se začnejo rušiti mogočne stranke, da se najpoprej prikaže nezadovoljnost mej posamičnimi, ki se kmalu odcepijo od drugih, s tem pa nezadovoljnost nikakor ne zgine, ampak se poloti kakor nalezljiva bolezen drugih delov in tako se razruši nekdanj mogočna stranka, ta bode razumel, da ogerskim liberalcem preti resna nevarnost. Podobne prikazni opazovali smo pri naših ustavovercih, ki so polagoma prišli do tega, da vlada iz njih srede ni bila mogoča. — Vspehi, ki jih ima nemški schulverein z germanizacijo, so preverili Madjare, da bi tudi za razširjenje madjarizacije bilo potrebno tako društvo. In res so je osnovali ter ima sedaj že 1300 udov. Pri prvem občnem zboru, ki je bil v nedeljo, se je sicer ponudilo, da to društvo ne bode imelo namena usiljevati madjarščine, a bode dajalo samo sredstva učiti se jo. Pa te izjave že dovolj kažejo, kaj hočejo doseči Madjarji, radi bi raznerodili ogerske Slované.

Vnanje države.

„Pravitelstveni Vjestnik“ objavlja naredbo ruske vlade, da noben državni uradnik ne sme biti odbornik pri trgovskih in obrtnih društvih, občinskih in privatnih zavodih.

Bolgarsko narodno sobranje je izročilo železniško predlogo posebnemu odseku 45 članov.

V petek je v **francoske** zbornici bila huda debata. Na dnevnem redu so bili potni in reprezentacijski stroški za predsednika republike. Desnica je na vse načine dokazovala nepotrebnost te svote, pa vsa zgornost njih poslancev ni nič pomagala. Zbornica je dovolila 300.000 frankov, kakor je vlada zahtevala.

Nemčija si je prisvojila nekatere dele Nove Britanije, Nove Irlandije, Admiralskih otokov in Nove Guinee. Ti otoki leže v tropičnem pasu severno od Avstralije, ter so nekateri jako rodovitni, ter pripravi za nove naselbine, pa tudi v trgovskem oziru utegnejo pridobiti neko važnost. Zategadelj je vest o tej pridobitvi silno razburila duhove na Angleškem ter bode gotovo še poostрила itak že napete odnošaje proti Nemčiji.

Govorilo se je že, da je **egiptovski** podkralj se udal željem Nemčije in Rusije, ter dovolil, da dobita svoja zastopnika v konjski blagajnici državnega dolga. Temu pa ni tako. Podkralj je odbil dotični zahtevanji z izgovorom, da on ne sme tega dovoliti, temveč morajo temu pritrditi velevlasti. Sedaj se bo pa zaradi tega začelo diplomatsko pogajanje mej vlastmi. To bi napravilo Angliji največje neprijetnosti, ker bode sedaj morala povedati svoje mnenje. Nekateri pa govore, da bosta Nemčija in Rusija kar zaukazali svojima generalnima konzuloma, da naj začneta izvrševati pravice zastopnikov pri blagajnici državnega dolga, ker po njinem mnenji tu ne gre za nobeno novo pravo, ampak za staro že obstoječo, katerega se pa dozda nesto posluševali.

Kakor se piše angleškim listom, so poslednji nemiri na **Koreji** bili naperjeni proti vladi, kajti ta je preveč pospeševala kitajske koristi. Privrženci

„Nečete dalje, Jamas Tyrrhel?“ praša kralj tresočega se konštabela. „Le pristopite,“ govori dalje, „odgrnem Vam zagrinjalo te postelje — morebiti se Vam potem povrne pogum?“

„Milosti, svitli kralj!“ zakliče konštabel, poklekne pred kralja in vzdigne proseči roci: Noč in dan, mesec in leta preganjajo me žugajoče, krvavi duhovi umrlj; bolest mi razjeda srce, nemirna vest razjeda mojo dušo — o, da bi ne bil rojen!“ — Oko njegovo, napolnjeno solzami, gleda k tlom, oke, ki je tolikrat gledalo pogumno sovražniku v oko, ne upa sedaj vzdigniti pogleda v postelj, nad katero se sveti zlati — angleški kraljevi grob.

„Zarotim Vas pri Bogu, kraljevi moj gospod, porinite mi meč v prsi, usmilite se moje trpeče duše!“ — prosi Tyrrhel in se oklene kraljevih nog. —

Temno, černo gleda kralj pred se, potem spregovori:

„James Tyrrhel, Vi veste, da mi je znano hudodelstvo, hudodelce tudi poznam, katere izvestno še zadene osveta neba. Jaz sem se osvetil dovolj nad Richardom III., — a po morilcih me ne žela, dasi bi je lahko dobil v pest, — a ker vem, da se

krvavo pokoré v Francoske, nečem jih rešiti s smrtjo!“

„Somorilce tedaj poznate, kralj, kaj zahtevate še od mene? Umorite me, dovolj sem živel. Za tri kralje sem se bojeval, svoje življenje sto in stokrat tvegaval v krvavih bitkah. Moja roka, vajena vihteti siloviti meč, — danes ni bila več v stanu obrniti ključa — moja moč je pri kraji, — ne zahtevajte nobenega pojasnila od mene!“

„A ravno to zahtevam,“ reče kralj, „in to pred to-le posteljo, tu! A vendar ne, kot morilec; govorite mi kot vojščak-poštenjak, ki se je boril za dom — kralja, povejte mi natančno o strašnej moritvi!“

„Hudo trpinčenje ste izvolili, svitli kralj!“ začne Tyrrhel, „a naj bo! Kmalu stala bo moja duša pred sodnim stolom božjim in rad vsaj nekoliko zadostujem svoji pregrehi. — V vojski in le za vojsko vzrejen, bil sem od zgodnje mladosti lahkomišljenega značaja. Srce moje je v vednih bojih okamenelo, jedino ljubezen, do jedinega mi otroka, moje hčerke otajala je včasi ledeno skorjo mojega srca. Bil sem strasten igralec in zgodilo se je, da sem zaigral vse, kar sem imel, — a ravno v istem času dojde mi

vest o revščini moje hčere, katero sem izročil daljnjej sorodnici. Ljubezen se je zopet vzbudila v mojem srci, — a pomagati nesem mogel. V tem času pa me pokliče vojvoda Gloucesterski Richard III. k sebi:

Zvedel sem, mi pravi, v kakoj revščini se nahaja Vaša hči. — Tu Vam dam pismo, katero zagotovi Vašej hčeri 500 funtov sterlingov na leto. Iznenadjen vsprejel sem pismo iz vojvodove roke, solze so mi polnile oči, hotel sem oditi.

Še jeden trenotek, zakliče vojvoda, jaz pa tudi od Tebe nekaj zahtevam — sicer ne za-se, ampak za državo.

Za to sem bil vsekdar pripravljen žrtvovati se, odgovorim jaz.

Včasi je pa to vendar težko.

Pripravljen sem darovati življenje in kri.

Potrebno hudodelstvo! ljubi Tyrrhel, dejal je. Hudodelstvo?! jaz se prestrašim.

V prid države, — mir v Angliji s tem ukrepiš — ali hočeš biti konštabel v Towerji?

Sedaj sem umel, kaj hoče vojvoda, srce se mi je krčilo, — a jaz — sem bil življenja truden. Moj sin je pal v vojski — z menoj toraj izumrje rod

Japana umorili so sedem ministrov in prisilili kralja sestaviti vlado iz prijateljev Japana. Zdaj so se pa vzdignili kitajski privrženci, pobili nove ministre in kraljičinega ujca smrtno ranili. Kralj je bežal iz mesta, potem se je pa začel boj med japonsko in kitajsko stranko. Vojaki potegnili so nekateri z jedno, drugi z drugo stranko. Kitajska in japonska vlada sta odposlali vojake, da naredi mir na Koreji, to pa utegne le še pomnožiti zmešnjave. Ker ruska luka Vladivostok ni daleč od Koreje, utegne Rusija posegniti vmes, da napravi mir, in potem zasede to deželo. Mnogi ruski krogi že mislijo na to, ker sicer bi Rusija izgubila vso veljavo v teh krajih. Korejo bi si pa prisvojili Angleži ali pa Japanci.

Dopisi.

Z Dolenskega 20. decembra [Izv. dop.]

Pred pol leta se je v našem okraju odstranil do tedaj postujoči izurjeni mesogled in postavil za mesogleda človek, ki nikakor ni kos svojemu poslu, ki ne ume razločevati zdrave od bolne živine. Postavili so ga menda zato, ker je imel uplivne znanke, ne pa zaradi njegovih vednostij. Kaj bi bilo, ko bi se drugi po njem ravnali? On je mesogled in proda obrtniku ali pa mesarju žival. Potem jo ogleda in da potrdilo, da je zdrava. Gotovo ni nihče sebi samemu tako zaviden, da bi samega sebe pokopal, torej tudi ne gre, da kdo o svojem lastnem blagu daje uradna potrdila. Zgodi se tudi lahko, da se njegova žival od več ljudi za nezdravo spozna, kaj pomaga to?, saj jo pozneje svobodno kmetu proda. To so veliki nedostaki, ki nas tarejo na deželi. Dobro bi torej bilo, da bi mesogleda povsod občinski odbor volil, da bi poleg tega bilo kako nadzorstvo, ki bi gledalo, se li vse v redu in postavno godi, da bi ne odločevalo prijateljstvo in znanstvo. Tak mesogled, ki skoro komaj v celem letu kake trikrat meso je, ali pa, kakor se pri nas pravi, kadar ima domači praznik (ko se pri njem kolje), tak gotovo ne bode pravilno ravnal, ker nema potrebnega razuma, potrebne sposobnosti. — Žalostno je, da se morajo pisati in čitati take pritožbe, da v veliki občini, kakršna je naša, kjer so trije razumni mesarji, ki take stvari dobro razumejo, da nobenega ne doleti čest mesogleda, ampak da imamo mesogleda, ki svoje ikraste prašice kmetom prodaje — njega samega je škoda, da bi vsled iker pred časom v zemljo zlezal. —

Domače stvari.

— (Za „Narodni dom“ v Ljubljani) kupili so zopet med mnogoštevilnimi posamičniki naslednji: Občinsko poglavarstvo v Kraljevicah v Hrvatskem Primorju 21, sladkornica v Domazlicah 10, Čitalnica v Črnomlju 14 srečk. Opozorjamo čestito občinstvo na to loterijo, katere srečke so jako prikladne za razprodajanje pri raznih društvenih veselicah in shodih o Božičnih praznikih! Stori vsak svojo dolžnost po možnosti in uspeh bode ugoden in časten!

— (Mejnarodno „bralno društvo v Borovnici“), je sklenilo v odborovi seji 20. t. m., da kupi 15 srečk efektne loterije na korist „Narodnemu domu“.

— (Eskomptna banka v Ljubljani) ustavila je danes plačila. Govorilo se je že včeraj, da se bliža osodepolni trenutek in da je vse

le odvisno od seje kranjske hranilnice. A hranilnica, itak že angažovana, ni hotela pomagati onemoglej sestrici in tako se je zgodilo, da je eskomptna banka danes „ključke izgubila“. Prvi žrebek k njenej krsti bila je afera Tschinkelnova, a govori se, da je še nekoliko enakih žrebcev v ozadi, kajti ravnateljstvo bilo je preradodarno s posojili, to je: dajalo je posamičnikom prevelike vsote. Vsak, komur je blagor našega mesta na srce, mora obžalovati, da se je to zgodilo obžalovati pravi, da hranilnica ni hotela pomagati. Preverjeni naj bodo gospodje, ki imajo v rokah hranilnico kranjsko, da bi bilo koristneje pomagati eskomptnej banki, nego ustanoviti deset nemških ljudskih šol. Ako se stvar kako ne uravna, k čemur pa ni preveliko upanja, bode ta polom imel veliko zlih nasledkov za naše mesto, in obstanek marsikaterih obitelji je na zibeži.

— (O včerajšnji seji hranilnice kranjske) se nam pripoveduje, da je pri prvem glasovanju bil jeden glas večine za eskomptno banko. A g. Mühleisen zahteva glasovanje po imenih, in tedaj odpadel je jeden glas in obveljal ukrep, da se eskomptnej banki ne pomaga. Najhujši nasprotniki eskomptnej banki bili so gospodje Luckmann in Mühleisen, kar je tem laglje razumeti, ker sami veliko eskomptujejo in so hoteli porabiti priliko, da se iznebijo konkurenta. Pravni konzulent eskomptne banke g. dr. Schrey je zaradi slabo razumljene skropuloznosti od seje izostal, v skrbi bila mu je hranilnica, ne pa eskomptna banka, katerej je zastopnik. Tu pač velja: Dvema gospodoma se ne more služiti! Hranilnična gospoda je pokazala da so jej javni interesi deveta briga, in da odločujejo interesi koterije, željne svojega dobička. O tem še izpregovorimo.

— (Umrl) je danes zjutraj ob 10. uri nenadoma na južni železnici v skladišču, kjer se došle tovarne pošiljke oddajajo občinstvu, načelnik tega skladišča g. Fran Klobučar, po domače „Lucenk“, Krakovčan. Bil je od začetka, ko se je pričela južna železnica, načelnik temu skladišču in obče znan trgovcem iz Ljubljane in z dežele, posebno vinskim, po svoji uljudnosti in točnosti. Ranjki bil je zvest sin svojega naroda. Bodi mu ohranjen prijazen spomin!

— (Na železniški postaji na Laškem) (Tüffer) trčil je predvčerajšnjim ob 1. uri po noči kurirni vlak, došedši z Dunaja. v tovorni vlak, ki je stal na glavnem tiru. Obe lokomotive sti se kar skupaj sprejeli in se je morala nekatera železnina prepiliti, da je bilo mogoče ločiti jedno lokomotivo od druge, za kar se je potrebovalo dve uri. Poškodovan ni bil nihče. Vodja in kurilec lokomotive na tovarnem vlaku sta, zagledavši bližajoč se kurirni vlak, poskakala z lokomotive. Nesreča pa bi bila velikanska, da ni spremljevalec tovarnega vlaka, ki je stal na peronu, zagledavši kurirni vlak in spomnivši se, da je tovorni vlak na glavnem tiru, pokazal rudečo stran svoje svetilnice, na kar je strojevodja g. Maier, kakor hitro je mogel, ustavil kurirni vlak, tako da se je isti zaletel komaj z desetino moči v tovorni vlak, kakor ko bi vozil skozi postajo z navadno hitrostjo. Potovalci v kurirnem vlaku zaznali so še je pozneje za nesrečo in takoj nabrali med seboj precejšnjo svoto denarja, katero

so poklonili vodji lokomotive. A v obče priznavajo vsi uradniki in došli nadzornik južne železnice, da je velikansko nesrečo odvrnil spremljevalec tovarnega vlaka.

— (Vabilo) gospodom društvenikom narodne Čitalnice Ljubljanske k občnemu zboru dne 26. dec. 1884 dopoldne ob 11. uri v čitalnični dvorani. Vrsta obravnavam: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Nasveti posameznih društvenikov. 5. Volitev dveh pregledovalcev računa. 6. Volitev 15 odbornikov po § 10. društvenih pravil, ki se glasi: Za oskrbovanje društvenih opravil in imetka volijo v smislu § 6, točka 4 vsi udje v občnem zboru za jedno leto 15 odbornikov, izmed katerih jih ima 12 pripadati plačujočim, 3 pa izvršujočim društvenikom. Odbor si potem iz svoje srede izbere predsednika, podpredsednika, tajnika, blagajnika in knjižničarja.

— („Glasbena Matica“) razpošilja svojim članom naslednje jako lepe muzikalije. 1. Slovo. Pesen Boris Miranova. Uglasbil za moški zbor in tenor-solo ter poklonil slavnemu slovanskemu Spevačkemu spolku na Dunaji Anton Nedved. 2. Osem napevov za moške glasove zložil Anton Foerster. (Zbori: Pjevajmo! Pobratimja, Bohinjska, Zdravica, Napitnica, Sokolska. Čveterospeve: Nočni pozdrav in „Njoj!“) 3. K tebi srca povzdignimo! Maša druga za moški zbor uglasil Anton Nedved. 4. Darilo Besede M. Vilharjeve. Samospev za srednji ženski ali moški glas spremljan s klavirjem uglasil Anton Nedved. 5. Pozdrav iz daljave. Parafraza za klavir, zložil Hrabroslev Volarič Op. 2. Vse te muzikalije so jako lično tiskane in lepega gradiva je toliko v njih, da se le čudimo, kako se more članom za letni donesek 2 gld. dati toliko in tako izbornega blaga. Še bolj se pa čudimo, da je kljub temu število tega društva tako pičlo, da v imeniku pogrešamo imena mnogih znanih rodoljubov, da niti naše čitalnice neso vse pri „Glasbeni Matici“, ako ravno bi zlasti njim to kazalo, ker toliko in tako prikladnih skladov nikjer drugej dobiti ne mogo. Naj bi se v tej zadevi v bodočem letu na bolje obrnilo!

— (Čevljarsko bolniščno-podporno društvo) priredi v 24. dan decembra (Sveti večer) v gostilni „pri Virantu“ tombolo na korist svoje blagajnici.

— (Katoliško rokodelsko društvo) praznovalo bode svoje božičnico, kakor vsako leto, na sv. Štefana večer v društvenih prostorih v Knežjem dvoru. Razen petja, deklamacije in gledališke igre, bode tudi tombola z lepimi dobitki.

— (Tovarna žičnih žrebljev), katero je za g. Globočnika iz Železnikov blizu tovarnih skladišč južne železnice sezidal g. stavbeni mojster Filip Zupančič, je sedaj popolnem dodelana in to v zares jako kratkem času. Prihodnji teden prično predstavljati različne stroje iz prejšnjega v novo poslopje. Po Novem letu prične se delo že v novi tovarni.

— (Tovarno za barve) v Dolu, dosedaj lastnina gosp. Šiferer-ja, kupil je tukajšnji posestnik g. Viktor Galle.

— (Vabilo.) Mejnarodno bralno društvo v Borovnici uljudno vabi vse p. n. gospode društvenike na občni zbor, ki bode 31. t. m. na Silvetrov

jednako ali na bojišči — ali pod sekiro. — Vélite, Visokost, dejal sem.

Še ta večer, brez hrupa, brez sledu! veli vojvoda in divji ogenj mu sije iz oči. Potem zapusti sobo, zunaj veli poveljniku telesne straže: Spremite Tyrhela, konštabela v Towerji tjakaj in pokličite Brakemburyja k meni.

Napotil sem se proti Towerji, da se seznanim s prostori, kar mi je bilo potrebno. Prepustite mi slikati čutila svojega srca na tej poti. Nepremišljene značaja, kakor sem bil, planil sem v največjo nevarnost, na smrt nesem mislil; različnost mojih položajev strdilo mi je srce — a kraljevi morilec, ne, Veličanstvo, tega nesem hotel biti, nikdar! A sedaj sem bil v sponah, stopiti nazaj? Svojo hčer prepustiti revščini? Ne, tega nesem mogel, bolj sem jo ljubil, nego svojo vest. V drugo pa je bilo le v blagostanje države, dejal je vojvoda, in kot vojak bil sem dolžan povelja vzpolniti brez vprašanja: zakaj? — Udušil sem vest, kolikor je bilo moč, ter se napovem pri princih.

Pri vstopu hiti mi mladi kralj naproti, ter mi poda mehko roko, katero sem poljubil; jednako stori njegov brat, — a meni je bilo tako mehko

pri srce, da sem moral si prizadevati, svoja čutila ne izdati. Mladi kralj povabi me na prostor sredi nju in tako sem se dolgo kratkočasil s princema.

„Plemenita kri rodbine Yorkove,“ mrmra Henrik VII. zase, potem glasno vpraša: „O čem sta govorila princa?“

„Ljubkala sta psička, katerega sta izredila, ter soboj vzela v Tower; imenovala sta ga jedinega prijatelja. Tožila sta tudi o trdosrčnosti vojvode Gloucesterskega. „Nj. Visokost,“ dejal sem jaz, „je tako z opravi preobložen, da — —“

„Da mu je vse jedno, če se njegov kralj dolgočasi ali ne,“ zavrne mi mladi Edvard s kraljevo visokostjo in nevoljo — potem mirnejše pristavi: „Ostanemo še dolgo v Towerji?“

„Ne, gospod!“ odgovorim.

„Ali gotovo veste?“

„Gotovo!“

„Kedaj tedaj se vrneva v London?“ vpraša hladno mladi kralj s pogledom, v katerem sta se izražala največje veselje in strah pred negotovostjo.

„Ne vem,“ odgovoril sem, ter hitro vstal, da bi odšel, kajti čutil sem, kako otožen sem postajal

v bližini angeljskih teh otrok, — a otožen, mehak nesem smel biti.

„Brezsrčen človek!“ zaupije Henrik VII. hoče vstati, a zopet sede in dalje posluša. Ta trenutek porabi Tyrhela, ter si debelo solzo utrne iz oči. „Proč sem hitel,“ nadaljuje Tyrhela, „a po potu močile so vroče solze mi obraz, kajti pri slovesu oklenila sta me princa okolu vratu, ter iskreno prosila, naj po večerji zopet pridem, ter je tako oprostim pohoda nju strijca Richarda III. — Tudi mladi psiček lizal se je okolu mene — hoteč se mi zahvaliti, da sem bil s princema prijazen. Oj, pes je bil bil boljši od mene; njegova ljubezen in prijateljstvo bilo je odkritosrčno moje le navidezno. Še sem bil neodločen, a v tem trenutji pride vojak, naznanivši mi prihod dveh vojakov, ter ob jednom sebe, kot tretjega pomočnika predstavi. Sedaj nesem mogel več nazaj. Ulival sem, v polnem pomenu besede, vino v se, da bi v njem vtopil svojo vest. A tudi moji pomagači so pili brez mere in kmalu so bili njih čuti tako vneti, da jih je žejalo po krvi klavnih darov. Komaj so čakali noči, katera bi s svojim temnim krilom zagrnila njih črno dejanje.

(Konec prih.)

večer, točno ob 7 uri zvečer s sledečim sporedom:
1. poročilo odborovo; 3. računski sklep za leto 1884;
3. posamični predlogi; 4. volitev novega odbora.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 23. decembra. Redarstvo zaplenilo je včeraj v Novi Pešti socialistično tiskarno, veliko socialističnih tiskovin in rokopisov, ter zaprlo gospodinjstvo dotične hiše in črkostavca Frana Spielmanna.

Dunaj 22. decembra. Načelnik Lucas je baje pri „Giro- und Cassenvereinu“ iznevil 45.000 gold.

Razne vesti.

(Prijetno življenje v Kapošvaru.) V teku malo dni izvršilo se je v Kapošvaru in v okolici več umorov in samomorov, ki vzdržujejo prebivalce tega mesta v vednej nemirnosti in tožnosti. 17. t. m. poslali so dva žandarja na patrolo. Dospel v bližnji gozd, pričel očiščati drug v drugu streljati; eden od nju obleži takoj na mestu mrtev, drugega prenesli so pa teško ranjenega v bolnico. Sumijo, da sta se v pijanosti sprla in streljala. — Komaj pred jednim tednom ustrelil se je hollywoodski strážmešter Ludovik Gödl. — Drug samomor gospe König, katera je na gomili svojih otrok štirikrat z revolverjem v se izstrelila, vzbujala izredno senzacijo. Samomorilka pravdala se je dlje časa radi svojega premoženja v znesku 10.000 gld. Ker se je pa pravda predolgo vlekla, trpela je že ubožica veliko revščino. — Ne dolgo tega napadla sta pa dva potepuha na sredi mesta oženjenega kočijaža, ga umorila in mu vzela uro. Roparja zasačil je nek hollywoodski četovodja in flagranti, ju prijel in izročil sodniji. — Pa je res življenje po madjarskih mestih romantično in prijetno!

(Dovtip ameriških dijakov.) Nedavno so dijakom Suwanee kolegija v Tennesseeji objavili izlet. A zvečer izjavi eden profesorjev, da kaže njegov barometer slabo vreme, da bo drugi dan gotovo lil dež ali pa še celo divjal silen vihar. Vsled te izjave dojde od ravnatelja ukaz, da naj se nameravani izlet preloži. Prihodnji dan bilo je pa najlepše vreme, kakeršnega si moremo le misliti. To dijake tako razsrdi, da sklenejo se nad svojim profesorjem, slabim vremenskim prorokom, maščevati. V dežnih plaščih in z odprtimi dežniki pridejo k predavanju v učilnico ter tako opravljeni v šoli ostanejo do konca pouka. Dovtip se je tako vrlo obnesel, da neso niti jednega dijaka zato kaznovali. Učeni profesor je pa za trdno sklenil, v prihodnjem opustiti vsako vremensko prorokovanje.

Zahvala.

Dne 15. decembra t. l. okoli 6. ure zvečer začela je goreti na Unci hiša Andreja Gabrenja št. 74; vnela se je tudi tik nje stoječa hiša Gregorja Gabrenja št. 73. Na veliko srečo je sapa proti vzhodu pihala, sicer bi bil ves Unec s šolo, farovžem in cerkvijo uničen. Mnogo se je pa tudi še temu zahvaliti, da je naša brigadnica o pravem času prihitela na pomoč in da so ravno tako naglo prišle brigadnice iz Cerknice ter žandarmerija Cerkniška in Planinska, ki si se hkrati obnašali. Tudi iz Rakeka, Ivanjesela in Planine so ljudje prihiteli in gasiti pomagali, posebno junaki so se obnašali: Janez Modic iz Ivanjesela, N. Lukeš, železniški uradnik z Rakeka, in N. Turnaj, pristav Hasberške graščine, stanujoč na Unci. Vsem tem in drugim, ki so gasiti pomagali, se podpisani podžupan v imenu cele vasi presrečno in toplo zahvaljuje.

Na Unci, dne 21. decembra 1884.

Matija Gabrenja,
podžupan.

Tuji:

22. decembra.

Pri **Slonu**: Baron Hacke z Dunaja. — Braun iz Brna. — Petr iz Gradca. — Lübbemann iz Trsta.
Pri **Maliči**: Kary z Dunaja. — Smokvina iz Trsta. — Leo iz Dunaja. — Stare iz Mengša. — Holler iz Gorice. — Kuhu iz Budimpešte.
Pri **avstrijskem cesarju**: Kuser iz Sarajeva. — Dekleva iz Britofa.

Umrla so v Ljubljani:

20. decembra: Jožefa Klemenc, strojevodja žena, 40 let, Sv. Petra cesta št. 40, za otrpnenjem srca. — Marija Grasel, uradnikova vdova, 90 let, Sv. Petra cesta št. 24, za starostjo.

21. decembra: Marija Nadrah, gostija, 48 let, Židovska steza št. 4, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. dec.	7. zjutraj	720.37 mm.	+ 0.6°C	brezv.	obl.	11.00 mm.
	2. pop.	722.75 mm.	+ 2.4°C	sl. jz.	dež.	d. in sn.
	9. zvečer	726.32 mm.	+ 0.6°C	brezv.	dež.	
Srednja temperatura + 1.2°, za 3.6° nad normalom.						

Dunajska borza

dne 23. decembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 95	kr.
Srebrna renta	83	10
Zlata renta	104	25
5% marcna renta	97	—
Akcije narodne banke	854	—

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Kreditne akcije	295 gld. —	kr.
London	123	35
Napol.	9	76
C. kr. cekini	5	79
Nemške marke	60	30
1% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 125	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 171	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104	10
Ogrska zlata renta 6%	124	10
„ papirna renta 5%	96	—
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	110	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	70
Kreditne srečke	100 gld. 178	50
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	97
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	209	75

Poslano.

Podpisani priporoča svojim p. n. čestitim prejemnikom svojo bogato zalogo

zlatnine, srebrnine in žlahtnih kamnov, v kateri je zmiraj veliko število najokusnejših in najmodernejših kinčev. Najnovejši kinč so „Egiptovski fragmenti“. — Vnanja naročila se izvrše točno in zadovoljivo.

J. Kapsch,

juvelir in od c. kr. deželne sodnije
priseženi cenilec.

(819—3)

Poslano.

(15—36)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče pice,
I kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Najboljša pitna voda pri
epidemijah.

Pijanstvo v vseh stadijih ozdravi po desetletni praksi rečno in vestno, tudi ne da bi dotični prej vedel, z jamstvom **TH. KONETZKY**, Berlin, Brunnenstrasse 53, izumitelj radikalnega zdravljenja in specialist za trpeče za pijanstvom. Uradno poverjena zahvalna pisma, ki potrjujejo upliv tega nedosegljivega sredstva nasproti sredstvom raznih ponarejalcev, zastoj.

V Švico, Francijo, Belgijo, Ameriko in Anglijo najceneje
via **Innsbruck-Ariska železnica**.

Izdaja vozni listov (kart) za železnice in parnike. Vsa pojasnila o potovanju po avstrijskih in inozemskih deželah daje zastoj (800—2)

KAROL HUNOLD,
Innsbruck, Erlerstrasse 13.
Mejnarodna prometna pisarna.

Trakulje
(ploščnato glisto) prežene
dr. Bloch na Dunaji,
Praterstrasse 42, tudi pismeno. (90—22)

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

NOV.

Roman. Spisal **Turgenjev**, poslovenil **M. Mälovh**. — Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal **M. Lermontov**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal **A. S. Puškin**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za nižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal **dr. Ribič**. — Životopisje, spisal **Rajč Bož**. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal **Fr. Levstik**. — Telečja pečenka, novela, spisal **J. Jurčič**. — N. Machiavelli, spisal **dr. Ribič**. — Pisma iz Rusije, spisal **dr. Celestin**. — Trstovo z grozdom na Ruskem, spisal **dr. J. Vošnjak**. — Čegava bode, novelica, spisal **J. Ogrinc**. Velja 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvorna povest, spisal **J. Jurčič**. Velja 25 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal **Viktor Cherbuliez**, poslovenil **Davorin Hostnik**. Velja 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal **H. Revire**, poslovenil **Davorin Hostnik**. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal **E. Laboulaye**, poslovenil **Davorin Hostnik**. Velja 15 kr.

Za vse 4 zvezke naj se priloži še 15 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Prekrasno Božično in Novoletno darilo!
Ravnokar so v našem založništvu izišle na svetlo:
Poezije, zložil **S. Gregorčič**.
Drugi, pomnoženi natis. — Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo 2 gld.
Ign. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

Mejnarodna linija.
Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrščni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, 4300 ton, okoli 15. jan. 1885. Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (814—4)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglajen**, generalnega agenta v Trstu.

Brez te varstvene znamke, postavno zavarovane, ima se to zdravilo po dr. Maliči smatrati kot ponarejeno.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliči

je odločno najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrple ude in kite itd., malo časa čez se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliči“ z zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.; pravega prodaje samo

lekarna „pri samorogu“ **JUL. pl. TRNKOCZY**-ja na Mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Zahvala.

Gospodu **JUL. pl. TRNKOCZY**-ju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinske bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in že več dni neso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res, imel je čudovit vseh, da so se po kratki rabi tega zdravila oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednake bolezni priporočam. — Vašej blagorodnosti pa izrekam najprišrečnejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani

Fran Jug,

(702—8) posestnik v Šmarji p. Celji.

Naročila z dežele izvrše se takoj v lekarni „pri samorogu“

JUL. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.

Za jesensko in zimsko sezono

priporoča

najstarejša in v najboljšem glasu se nahajajoča

tvrdka za sukno

MORITZ BUM-a

v Brnu

(ustanovljena v letu 1822):

Volneno blago, Brnski izdelki, jako lepi, modni uzorci za cele obleke, po gld. 1.60, 2.50, 3, 3.50 do gld. 8 meter.

Blago za zimske suknje v vseh barvah in vsacega dela, po gld. 2.50, 3.50, 4, 4.50 do gld. 12 meter.

Najnovejša podklada za suknje po gld. 1, 1.50, 2 do gld. 6 meter.

Elegantno blago za hlače po gld. 2, 3, 4, 5 do gld. 8 meter.

Pravi angleški popotni plaidi, 3 1/2 metra dolgi in 1 meter 60 cm. široki, prakt. barv, po gld. 3.50, 5.25, 6.50 do gld. 16 kos.

Velika zaloga suknja vsake baže za civilne in vojaške obleke, livreje, cerkve, bilarde in vozove, sukna za gasilna, strelska, veteranska in druga društva.

Uzorci zastoj in franko. Blago se pošilja samo proti poštenu povzetju ali predplači. Pošiljatve nad 10 gld. vrednosti poštnine proste.

Karte z mnogovrstnimi uzorci pošiljam na željo zastoj gospodom krojaškim mojstrom. — **Normalno blago** za obleko, normalne posteljske in potniške odeje, sistema **dr. Gustava Jäger**-ja v Stuttgartu, v bogatej izbi. (543—18)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.